

پارادوکس حضور زنان در ورزشگاه‌ها

فاطمه راکعی

1) پس از حضور دامنه وسیعی از خانواده‌های ایرانی در ورزشگاه آزادی در روز جمعه، یک‌بار دیگر بحث حضور زنان و خانواده‌های ایرانی در ورزشگاه‌ها مطرح شده و بسیاری به دنبال واکاوی دلایل این برخوردهای دوگانه در جامعه هستند. افکار عمومی ایرانیان با بهت و حیرت و در شرایطی که سال‌ها در گوش آنها خوانده شده که حضور زنان در ورزشگاه‌ها، امکان‌پذیر نیست، شاهد حضور حدود ده‌ها هزار بانوی ایرانی در ورزشگاه آزادی بودند، بدون اینکه مشکلی ایجاد شود. این برای نخستین‌بار نیست که مردم شاهد برخوردهای دوگانه درخصوص موضوعات مختلف هستند، بلکه دامنه وسیعی از پرونده‌های سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و... وجود دارند که در آنها سیاست یک بام و دو هوا وجود دارد. در جهان امروز، هیچ منطق سالمی نمی‌پذیرد که حضور زنان در ورزشگاه برای تماشای مسابقه فوتبال، مشکلی ایجاد کند. اما متأسفانه حتی یک چنین حق ساده‌ای نیز سال‌هاست از زنان و دختران ایرانی دریغ شده است.

2) برخی افراد و جریان‌هایی که تریبون‌های عمومی را در اختیار دارند، اعلام می‌کنند حضور زنان در محیطی که همراه با هیجان است، اشکال شرعی دارد، این درحالی است که در جریان همایش روز جمعه، هم رفتارهای هیجانی مشاهده شد و هم آهنگ‌های شاد و مفرح پخش شد، اما مشکلی ایجاد نشد. این درحالی است که در جریان بازی فوتبال ایران و لبنان، علی‌رغم فروش بلیت به زنان نه تنها اجازه ورود آنها به استادیوم داده نشد، بلکه رفتارهای خشونت‌باری نیز با بانوان متقاضی حضور در استادیوم صورت گرفت. بعد از ماجرای حضور زنان در ورزشگاه آزادی در روز جمعه به نظر می‌رسد، دیگر مشکل نبود زیرساخت‌ها، اشکالات شرعی و معضلات ارتباطی حل شده باشد و از این پس باید اجازه داده شود، زنان و دختران ایرانی بتوانند، بازی تیم مورد علاقه خود را همراه با خانواده در استادیوم تماشا کنند.

3) از سوی دیگر، این برنامه در روزی برگزار شد که از یک طرف در شب وفات امام جعفر صادق(ع) قرار داشتیم و از طرف دیگر، جامعه

ایرانی به دلیل فاجعه متروپل در آبادان سوگواری و عزادار بودند.

شما تصور کنید اگر يك چنین رفتاری از سوی گروه‌های میانه‌رو و اصلاح‌طلب صورت می‌گرفت، جریان مقابل چه واکنش‌هایی نشان داده و چه کفن‌پوشانی به خیابان‌ها می‌ریختند و فریاد و اسلاما سر می‌دادند؟ این رویکردهای دوگانه بیانگر آن است که اغلب برخوردهای در این کشور بر اساس مقتضیات سیاسی و جناحی صورت می‌گیرد و تفکر و اندیشه خاصی پشت سر رخدادها وجود ندارد. معتقدم کشورداری، ظرایف و لوازمی دارد که بدون توجه و بهره‌مندی از آنها، جز آشفتگی نتیجه‌ای به دست نمی‌آید. وقتی کشور از حضور افراد شایسته، متخصص و کارآمد خالی شود، نتیجه همین رفتارهای دوگانه‌ای می‌شود که این روزها شاهد وقوع آن هستیم.

4) برخی تصور می‌کردند یکدست شدن حکومت و حذف سایر جریانات سیاسی به نفع يك جریان خاص باعث می‌شود تا برخی رفتارهای پارادوکسیکال در نظام حکمرانی، پایان پیدا کرده و مطالبات اقشار مختلف جدي گرفته شود. اما واقعیت‌های میدانی نشان‌دهنده آن است که سیاستگذاران کشور هنوز نتوانسته‌اند، تضادهای موجود در شیوه حکمرانی را حل و فصل کنند و رفتارهای معقولي را در پیش بگیرند. معتقدم یکدست شدن شیوه مدیریت کشور نه تنها باعث افزایش نظم و قانون‌گرایی نشده است، بلکه در بطن این یکدستی، بی‌نظمی‌ها و آشفتگی‌های فراوانی مشاهده می‌شود که در ادامه منجر به بروز مشکلات عدیده در کشور خواهد شد. تضادهایی که برای رفع آن می‌بایست فضای لازم برای حضور افراد شایسته و متخصص فراهم شود.

م: □□□□□□ □□□□□□ 8 □□□□□□ 1401 □□□□□□